

llegeixo la Paraula

Jn 1, 1-18

Al principi existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Ell estava amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res no hi ha vingut sense ell. En ell hi havia la vida, i la vida era la llum dels homes. La llum resplendeix en la foscor, i la foscor no ha pogut ofegar-la.

Déu envià un home que es deia Joan. Vingué com a testimoni a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom cregués. Ell no era la llum, venia solament a donar-ne testimoni. Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes. Era present en el món, que per ell ha vingut a l'existència, i el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els ha concedit de ser fills de Déu. No han nascut per descendència de sang, ni d'un desig carnal, ni d'un voler humà, sinó de Déu mateix.

El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria, glòria que ha rebut com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat. Joan dona testimoni d'ell quan proclama: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi em passa al davant, perquè, abans que jo, ell ja existia». De la seva plenitud, tots nosaltres n'hem rebut gràcia rere gràcia. La Llei fou donada per Moisès, però la gràcia i la veritat han vingut per Jesucrist. A Déu, ningú no l'ha vist mai: el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.

medito la Paraula

El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria

Sant Joan ens diu que Déu va assumir la condició humana i s'instal·là entre nosaltres. I en aquests dies el trobem en el si d'una família: ara a Betlem, i més endavant amb ells a l'exili d'Egipte, i després a Natzaret.

Déu ha volgut que el seu Fill comparteixi la nostra vida, i —per això— passi per totes les etapes de l'existència: en el si de la Mare, en el naixement i en el seu constant creixement (nadó, infant, adolescent, i per sempre més, Jesús).

Aquest fragment de l'Evangeli ens ofereix la Paraula de Déu de la qual ens fa participar, ens proporciona la Vida en Déu, en un creixement sense límit, i també la

Llum que ens fa veure totes les coses del món en el seu autèntic valor, amb la mirada de Déu, amb afectuosa gratitud a qui s'ha donat enterament als homes i dones del món, d'ençà que aparegué en aquest món, com un nen.

Joan n'és testimoni valent i generós d'aquell que és la llum veritable. Sóc jo un testimoni autèntic de Jesús?

Deixo entrar en el meu cor la vida, la llum i la plenitud que ens porta Jesucrist?

prego amb la Paraula

Desperta'ns

Autor/a: Soren Kirkegaard

Senyor Jesús,
Tu no vas venir al món per ser admirat o adorat.
Tu només vas desitjar imitadors.
Per això, desperta'ns, si estem endormiscats
En aquest engany de voler admirar-te o adorar-te,
En comptes d'imitar-te i assemblem-nos a tu.

altres paraules m'hi ajuden

On és Déu?

Un home et fa:
"On és Déu? Es veu o no es veu?"

Noi, si t'han de dir on és Déu, Déu se'n va.
De res no et servirà que et digui que Déu viu a la teva veu.
Que Déu és a la flor i a la grana, al moixó i a la nafra,
en allò que és lleig, en el que és trist, a l'aire i a l'aigua;
Déu és al mar i a voltes al temple,
Déu és al dolor que no se'n va i al vell que passa,
a la mare que pateix i a la paparra,
a la dona pública i al minaret de la mesquita blanca.
Déu és a la mina i a la plaça,
és ben cert que és arreu, però cal veure'l
sense preguntar on és com si fos mineral o planta.

Endinsa't en el silenci,
mira't la cara...
no en tens prou amb el misteri que veus i sents?
Passa un nen cantant,
tu l'estimes...
Déu hi és.
El tens a la llengua que cantes,
a la veu que blasfemes
i quan preguntes on és,
aquesta curiositat és Déu que camina per la teva sang amarga,
als ulls és quan rius,
a les venes quan estimes,
hi és Déu, en tu,
però has de veure'l tu mateix,
que no s'hi val que t'ho diguin...
has de sentir-lo tu com grimpa, com esgarrapa,
netejan les parets de l'anima;
no serveix que et diguin que és a les mans del qui treballa,
que fuig de les mans del qui porta un arma
encara que combregui o practiqui la religió que vulguis,
dogma o secta;
s'esmuny de les mans del qui resa i no estima,
del qui va a missa i no encén en els cors dels pobres llums d'esperança;
el pots trobar al suburbi a primera hora de la matinada
a l'hospital i a la garjola.

Déu és en això tan sense nom que et passa quan quelcom t'encanta.
Però de res no et serviria que et digués que Déu és a cada ésser que passa.
Si t'angoixa aquest home que es compra espardenyes,
si et fa sospita la vida del qui puja i no baixa,
si t'oblides de tu i d'aquells i et compromets en no-res,
si sense motiu una angoixa se't clava a l'entranya, .
si et desvetlles un dia xiulant a bon matí
i somrius a tothom i a tothom dones gràcies,
Déu és amb tu, sota la camisa.

Gloria Fuertes

la imatge

www.webdepastoral.salesians.info

viure
afons

Podeu consultar:

pregaria.cat